

Sosyalizme açılan
ileri demokratik
bir düzeni,
devrim yoluyla
kurmak için
ileril

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin!

Yıl:3, Sayı 60, 7 OCAK 1977

Halkın ulusal-demokratik
cephesi ile, işbirlikçi
burjuvazinin gerici-faşist
cephesi arasında bir
orta yol yoktur.

İŞÇİ SINIFIMIZ 1977 YILINA YIGINSAL GREVLERLE GİRDİ

● İstanbul Belediye işçileri
grevi 3. haftasını doldurdu

1976 yılını işçi sınıfımız altın harflerle tarihinine yazdı. Yarım milyonluk 1 Mayıs gösterisi, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne karşı şanlı 16 Eylül genel grevi.. 1976'da işbirlikçi tekelci burjuvazi açık faşizme tıranmak, bunalımdan böylece çıkmak için çırpında durdu. Egemen güçlerin bu çabaları emek sermaye çelişkisini, burjuvazinin iç çelişkilerini arttırıyor. İşçi sınıfının attığı sert tokatlar bu çelişkileri daha da derinleştiriyor, sertleştiriyor.

1977 yılı sınıf savaşlarının daha da keskinleştiği bir yıl olacaktır. Nitekim işçi sınıfımız yeni yıla yığinsal grevlerle girdi.

1 Ocakta DİSK'e bağlı Genel-İş sendikasına üye 9 bin kapıcı ve kalorifer işçisi, İzmir'de direnişe geçti. Ankara, İstanbul, Adana, Bursa, Eskişehir, Gaziantep, Diyarbakır ve Kayseri'de de toplam 162 bin kapıcı ve kalorifer işçisinin direnişte olduğu bildiriliyor.

Genel-İş sendikası yetkililerinden Sa'im Akbulut basına yaptığı açıklamada şöyle dedi:

"Ek çalışma ücretleri zayıf, ödeninceye değin, normal günlerde 8 saatten fazla, tatil günlerinde ise hiç çalışılmayacaktır. Ayrıca bu eylemimiz, sorunlarımızı eğilmeden MC hükümetine karşı 1974 yasasının çıkarılmasını

● 162 bin kapıcı ve kalorifer işçisi 1 Ocakta direnişe geçti

sağlamak için ilk uyarıdır." Öte yandan, İstanbul'da temizlik işçilerinin grevi başarıyla 3. haftayı doldurdu. DİSK, Genel-İş üyesi işçiler, tüm alacakları garanti

ye bağlanmadıkça çalışmayacaklarını açıkladılar. İşçilerin Belediye'den aralık ayı ücretleri ve yan ödeme alacakları var. Ancak MC hükümeti İstanbul Belediyesi'ne gerekli yardımı yapmadığı için maaşlar ödenmiyor. MC, kendine oy veremeyen İstanbullulara cezalandırmak istiyor.

MC hükümetinin yerli, yabancı tekellerin yararına uyguladığı politika iflâs etmiştir. MC, yurdumuzun sorunlarına çözüm bulmaktan uzaktır. Bunalımdan faşizm yoluyla çıkmak isteyen MC artık iktidarda kalamaz. Bu hü-

kümet alaşağı edilmelidir. Sosyalizmin yolunu açacak, işçi sınıfının ağırlıkta olduğu, ileri demokratik bir düzeni kurmak, faşizme karşı tek köklü çözüm yoludur.

TEKELCİ BURJUVAZİNİN BEKÇİSİ MİT'E DEVLETEN AYRILAN PARA %90 ARTTIRILDI

Devlet bütçesinden MİT'e ayrılan para geçen yıla oranla yüzde 90 arttırıldı." Bu haber, geçtiğimiz hafta gazetelerde yer aldı.

Halkımızın ekmeğinden kesilen vergilerle beslenen bu MİT nedir, neyin nesidir?

MİT, yani Millî İstihbarat Teşkilâtı, burjuvazinin gizli çaatlık-gammazlamacı-nayet örgütünün adıdır. Aslında "millî"likle ilgili yok. Çünkü ulusal çıkarların değil, erki elinde tutanların, işbirlikçi tekelci burjuvazinin bekçiliğini yapıyor.

Bu gizli örgütün içinde kimler yok ki... 12 Mart'çı, işkenceci paşalardan tutun ırkçı-faşist Türkeş'in adamlarına kadar burjuvazinin çeşitli kesimlerinin temsilcileri burda toplanmış. Hepsinin amacı bir: Anti-komünizm. Yani burjuva devletin "beka"sını sağlamak.

MİT, bu amaçla devlet

mekanizmasının her yerindedir. Toplumsal yaşamın her alanına girmek ister. İlerici, demokratik örgütlere, sendikalara, politik partilere sızmaya çalışır. Kimilerinin yönetim organlarına ajan sokar.

MİT'in ana hedefi devrimci harekettir; en başta ve başlıca işçi sınıfının politik örgütü TKP'dir. MİT'in stratejik doğrultusu, devrimci hareketi rayından çıkarmak, demokratik güçleri dağıtmaktır. Provokasyonun her biçimi onlar içindir. Sapık akımlara el altından destek verip, yurtseverleri kışkırtmak onlara göredir. Hem sapanın, hem paranın ucunu gösterip adam satın almak onların işidir.

12 Mart sakıyönetim mahkemelerinde "tanıklık" eden ajan provokatörler, Mahir Kaymaklar, Kublay Kılıçlar unutulmadı. Geçenlerde Meclis'te CHP sayılavı Süleyman Genç, "Sabotaj da

ARKASI 2 SAYFADA

MC'nin kanlı saldırıları ilerici yurtsever gençliği yıldırılmaz

Son günlerde faşist koman dolar, ilerici, yurtseverler üzerine kanlı saldırılarına yoğunlaştılar. Gün geçmiyor ki yurtseverler öldürülmesin, yaralanmasın. Kanlı faşist saldırıların, S. Demirel'in "Sıkıyönetime geçecek"iz, üniversitelere el atacak"ız" biçimindeki sözleriyle sonra yoğunlaşması ise hiç

de rastlantı değildir.

Demirel'in bu açıklamasından sonra İzmir'de Tamer Benli al isimli bir yurtsever öğrenci komandolar tarafından otobüs durağında bıçaklanarak öldürüldü. Yine Buca Eğitim Enstitüsü'ne saldıran komandolar 8 kız öğrenciyi ağır yaralayıp Cengiz Şen adlı devrimci bir öğrenciyi öldürdüler. Tabii her zaman olduğu gibi, polis kimler olduğu bilinen faşist saldırganları yakalayamıyor. (!) Faşist komandolar polis'in desteğinde üniversiteleri yağalıyor, ilerici yurtsever öğrencileri okullara sokuyorlar.

Gençliğin işçi sınıfının yanında çığ gibi büyüyen örgütlenmesine karşı egemen güçler anti-demokratik, faşist

baskılarını sürdürüyorlar. İlerici Gençler Derneği'nin Ankara Şubesi'ni böyle kapattılar. Gençliğin örgütlenmesini böylelikle engelleyebileceklerini umuyorlar. Tüm bu saldırılar, baskılar ülkemizde tezgâhlanmak istenen faşizme geçiş bir temel yaratmak için oynanan oyunların birer parçasıdır.

Fakat görüyoruz ki gençlik geçmişten ders almıştır. Kolay kolay oyuna gelmiyor. Gençlik, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadele sineinde yerinin işçi sınıfının yanı sıra olduğunu artık iyi bilmektedir. İlerici yurtsever gençlik olarak yurt çapında hızlı bir örgütlenmeye girmesi ve şanlı Eylül direnişinde işçi sınıfının yanında yerini alması bunun en somut kanıtıdır.

Van Depremine Yardım Kampanyası

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK) Van depreminden zarar gören yurttaşlarımıza yardım amacıyla bir kampanya yürütmektedir. Avrupa'nın her tarafından toplanan yardımlar DİSK ve TÜB-DER denetiminde depremden zarar gören yurttaşlarımıza ulaştırılmaktadır.

İngiltere'de bağış kampanyası, TBÖK üyesi İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu tarafından İTİB'in destek ve yardımlarıyla yürü-

türülmektedir. Şimdiye kadar toplanan binlerce sterlin tutarında yardım Van'a gönderilmiştir. Van depremine yardım kampanyasına, İTİB'e üye öğrenciler de katılmıştır. Özellikle Birmingham Türk Öğrenci Derneği örnek bir çalışma göstermiş, 1000 sterlini aşkın para toplamıştır.

İT İTE, İT KUYRUĞUNA!

Emine Engin

Türkiye, orta derecede gelişmiş, bağımlı bir kapitalist ülkedir. Ama, sermayenin ve üretimin Türkiye'deki merkezleşme ve yoğunlaşması, Yeni Zelanda gibi bazı ileri kapitalist ülkelerden bile daha yüksektir. Örneğin 1970 de 100'den fazla kişi çalıştıran özel imalat sanayi işyerleri, Türkiye'nin tüm üretiminin (tarım - endüstri) %19'unu üretiyordu. Bu rakam, devlet katılmadığı, özelin de yalnızca imalat sanayinin gösterdiği ve de eski olduğu için eksiktir. Ama bir noktaya işaret ediyor: Yüksek yoğunlaşma temel üzerinde yüksek tekelleşme.

Tekelcilik, aşırı kâr demek. Yerli tekellerin bu aşırı kârı elde etmek için dış kaynakları yok. Üstelik kendileri uluslararası ağa babalarına da pay veriyorlar. Bu nedenle işçimiz, halkımız kar kusuyor. Hem yerli, hem yabancı tekellerin yalnızca kâr da değil, aşırı kâr hırslını doyuruyor: Hem çifte, hem aşırı sömürü.

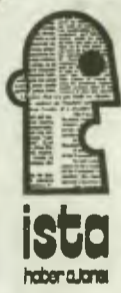
Bu olguyu anlamadan bugün ülkemizde birçok süreci anlamak olanaksızdır. Daha 1967'de yazdığı "Baş Düşman Baş Tehlike ve Güçbirliği" yazısında S. Üstünel, "Sömürgecilerle, özellikle Amerikan bankaları, tekelleri, kumpanyalarıyla bağlaşıklık olarak kodaman burjuvazinin memleketinde kendisinin tekelci durumunu genişlettiğini göz önünde tutmadan, bu süreci ele almadan, AP hükümetinin faşist diktatora zorlamalarını gereğince değerlendirmek

ARKASI 4 SAYFADA

DÜZELTME

58-59. sayımızda yayımlanan başyazıda 12. satırdaki "yığınları" sözcüğü "yayınları", 18. satırdaki "rol oynuyor" sözcükleri ise "günler yaşıyor" olarak dizilmiştir. Bu önemli yazıda anlam değişikliklerine yol açabilecek olan bu iki yanlış düzeltilir, okuyucularımızdan özür dileriz.

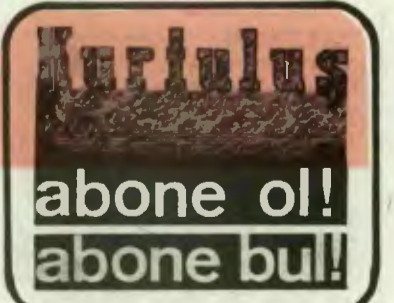
REDAKSİYON KURULU

HAFTALIK
İŞÇİ
BÜLTENİ

Yurdumuzda basın-yayın, ve haber tekelleri, bugüne kadar uluslararası ve yurdumuz işçi sınıfı hareketlerinden, sendikalar savaşlarından haberleri, kamuoyuna iletmeye özel bir özen gösteriyorlardı. İSTA Haber Ajansı, tekellerin bu ambargosunu kırma yönünde önemli bir adım attı. Yayımlamaya başladığı "Haftalık İşçi Bülteni", uluslararası ve ulusal planda işçi sınıfı hareketlerinden, sendikalarla haberleri geniş olarak veriyor. Bu olumlu adımı "İşçinin Sesi" olarak kutlarız.

1977 yılında ileri demokratik
düzen savaşımında
okurlarımıza başarılar dileriz.

DOĞU ANADOLUNUN ÇİLESİ KÜRT HALKININ ÇİLESİ

Süleyman Sakal

Daha önce'nin yaraları sarılmadan geldi Van depremi. Yine bir felâket çöktü Kürt halkının üstüne. Yine 6000'li aşkın yurttaşımız öldü. Ölenlerin yarısından çoğunu soğuk ve açlık aldı götürdü. Dünyanın her yanından yollanan milyonlarca tutarındaki yardım malzemesi yine soyuncuların depolarına, ceplerine aktı.

Demirel, yepyeni bir L'ce kuracaklarını söylemişti. L'celiler bu pariak sözlerin boş laf olduğunu bütün açıklığıyla gördüler. Şimdi Van için aynı parlak nutuklar atılıyor. Sonunun ne olacağını herkes biliyor. Nutukları atanlar da biliyorlar. Çünkü bu oyun, bu sahtekârlık yeni başlamadı. Türk-Kürt burjuva zıfı bu oyunu yıllardır oynuyor.

Buna karşılık Kürt halkı gerçekleri görüyor, savaşını

nı Türkiye işçi sınıfının sosyalizme açılan ileri demokratik düzen savaşımıyla bütünleştiriyor. Ancak "ilerici", "sosyalist" geçinen birçokları bu oluşumu önleme ye çaballıyorlar.

Örneğin, Maocular Kürt halkının özlemlerini, demokratik istemlerini sömürüyorlar. Kürt emekçisini Türk emekçisinden ayırmak için her çeşit provokasyona başvuruyorlar. Böylece emperyalizmin halkları bölme politikasını Türkiye'de yürütüyorlar.

Bu oyuna gelmenin, Türkiye işçi sınıfının savaşımına büyük zararlar vereceğini görmek, göstermek gerekir. İşçi sınıfının savaşımına vurulacak her darbenin de, ezilen ulus üzerinde baskının artması demek olacağı açıktır. Maocular Kürt halkının gerçek çıkarlarını savunmuyorlar. Yaptıkları, Kürt hal-

kuna ihanettir.

Maocuların bu ihanet, yalan ve aldatma politikasını her olay gözler önüne seriyor. İşte örneği: Van depreminin ardından Maocular deprem bölgelerine görevlendiler. Yardım malzemesinin yerine, halka ulaşmasını engellemek için sürekli çalışma yürüttüler. Bu ne demektir? Eli kanlı burjuvazi, yıllar yılı Kürt halkına karşı kirli politikası uygulayan burjuvazi bile insan felâketiyle bu denli açık alay etmeye cesaret edemez! İşte maocular Kürt halkına böyle yardım ediyorlar! Dahası var. Maocular bir yandan yardımların yerine ulaşmasını engellerken öte yanda da Avrupa'da "deprem için" para topluyorlar. Hem yardımları engelle, hem de "yardım" adı altında para topla. İşte bir başka maocu sahtekârlığı! Bu

paraların nereye gittiğini sormak, bunun hesabını istemek gerekir. Bunun hesabını en başta Kürt halkı soracaktır.

Öte yanda, Kürt halkının her türlü ulusal baskıya karşı verdiği "ulusların yazgılarını kendilerinin çizme hakkı" savaşımının özünü boşaltan sağ-opörtünist, küçük burjuva görüşler de en az maocu görüş denli devrimci savaşımına darbe vuruyor. Türk-Kürt halklarının çıkarlarına ters düşüyor. Doğu Anadolu'nun geri kalmışlığı, insanların çilesi, bir "ekonomik kalkınma sorunu", bir "eşitsiz gelişme sorunu" olarak ele alınıyor. Kürt halkının ezilmesi bir "bölgesel sorun" gibi gösteriliyor. TİP oportünistleri dostlarını ürkütmemek için bu konuda fazla konuşmamayı yeğliyorlar. "Hassas" bir konu olarak görüldükleri Kürt sorununda şimşekleri üstlerine çekmemeye çaballıyorlar. Sosyal demokratlar ise Kürt ulusal sorununu hep ten yok sayıyor, gerçeklere gözlerini kapatıyorlar.

Bütün bunlar sunu gösteriyor: Maocusundan legal sosyalist'ine, liberalinden sosyal demokratına dek hepsi, bir yandan demokrasi savaşımı verdiklerini söylerken, Kürt so-

rununda şovenizmden başka birşey yapmıyorlar. Ya Türk şovenizmine, ya da Kürt şovenizmine kaplanıyorlar. Ve bu nedenle Türkiye işçisinin, emekçisinin, halkının genel ve ortak gerçek çıkarlarına cevap vermiyorlar.

Her ulustan işçilerin ortak sınıf çıkarlarına savunan gerçek işçi sınıfı partisinin, ulusal önyargılardan uzak, devrimci programı olmadan, her türlü şovenizme karşı yalnızca işçi sınıfı çıkarlarını savunan bir politik izlemekten ulusal sorunda doğru tutum almak olanak dışıdır. İşte bu tutum, devrimci tavır, en doğru biçimde TKP Programında ifade-sini bulmuştur. Şöyle diyor TKP Programı:

"Türkiye Komünist Partisi ulusların yazgılarını kendilerinin çizmesi konusundaki, Leninci ilkelere bağlıdır...

.....
Kendi yazgısını çizmek hakkı, uluslara demokratik devletin bütünlüğünde kalmak onunla sıkı ekonomik ve politik işbirliği kurmak hakkını da kendinde taşır.

.....
Ulusal azınlıkların komünistleri, Leninci enternasyonalistler olarak, uluslararası emekçilerin sıkı dayanışmasını propaganda etmekle yükümlüdürler. Memleketimizde ulusal azınlıkların egemen sınıflarından bir kısmı gericiğin, emperyalistlerin işbirlikçileri durumundadırlar. Ülkemizde komünistler, hangi ulustan olurlarsa olsunlar, Türk işçi ve köylüleri ile, ulusal azınlıkların emekçilerinin kardeşçe birliği için savaşır." (TKP Prog. s.34-35)

İYOR .. OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR .. OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR ...

TÜRKİYE'DE DE SOSYALİZMİ KURACAĞIZ

Bulgaristan doğumluyum. Kapitalist Bulgaristan'da, devrim de, sosyalizmi de yaşadım.

Gençliğimin 18 yılı kapitalist Bulgaristan'da geçti. Patronlar anandan emdiğim sütün benderi cimcime cimcime aldılar. O yıllar, bir gün sosyalizmi kurduğumuzda bu kan içicilerden hesap soracağınızı düşünerek yaşıyordum. Ve çok geçmeden güzel günlerimiz geliyordu. İşçi sınıfı kızıl bayrağı dalgalandı. Bul-

garistan'da sosyalizm kuruldu.

Ne var ki, üzülerek söylüyorum, bir takım sapık akımlar kafamı karıştırdı. Güzel sosyalist yurdun keymetini bilemedim. Türkiye'ye, kapitalist Türkiye'ye göçtüm.

Yıllar birbirini kovalayarak akıp geçti. Açlıktan sefaletten kurtulamadık. En büyük çocuğumu parasızlıktan okulda gönderemedim. Bir fırıncıya çıkar verdim. Kalkan'ki çocuğumu doyurabil-

mek için Londra'ya geldim. Ama hiçbir şey değişmedi. Buradaki burjuvazi daha azılı imiş: Beni 60 saat çalıştırıp £20 ödediler.

Karımlar uygun olsa hemen Bulgaristan'a dönerim. Yaptığım yanlışa çok pişman oldum ama iş istenmedi. Üç çocuğumun hayatını söndürdüm için hepsinden özür dilemeye davrandığımda bana: "Baba, hiçbir kuşku içinde kalma; biz işçiler köylü kendi meclisimize yakında dolacağız. Türkiye'

de de sosyalizmi kuracağız dediler. Gözlerim yaşardı. Umu umuz sizlersiniz. Yaşasın işçi sınıfı savaşçılardır.

Türkiye'de Devrim Süreci

Günümüzde TKP'nin mücadelesi gerek yurt çapında, gerekse dünya kamuoyu tarafından bilinmektedir. Bu hareket, bu gelişme, ardıcıl savaş dünyadaki tüm ilerici güçler tarafından sevinçle karşılanıyor. Gerici faşist karması MC hükümeti, hırsız Demirel, katil Türkeş de bu gelişmeyi gördükleri için anti-komünizm yapmayı, TKP'ye çamur atmayı günlük politikaları yaptılar. Bunun yanında TİP, TSİP, SP gibi legal çalışabilen oportünist partilerin başkanları TKP'ye çabından geçmiyorlar. Bu oportünistler kendilerine, "Biziz sosyalistler; işçi sınıfını, ezilen halkı sosyalizme biz götüreceğiz" deyip, TKP'nin varlığından bile söz etmiyorlar. TKP bütün yayınlarında "anti-faşist, anti-emperyalist tüm demokratik güçlerle eylem birliği yapmaya hazırız" diyor. Öyle ise bu oportünist partilerin yöneticileri TKP ile neden işbirliği yapmıyorlar? Bunun yanında sınıf savaşını keskinleştikçe, kendilerine devrimci adını takan maocu bozkırtlar yanlarına MİT'ini, tını alıp, sosyalist, işçi, öğrenci kitle örgütlerine saldırıyorlar. Böylelikle kendilerinin karşı devrimci olduklarını, emperyalizmin ekmeğine yağ sürdüklerini kendilerine teshir ediyorlar. Sapık akımlara karşı verilen savaşın burjuvaziye verilen savaşın hiçbir ayrı bir yanı yoktur.

Kadınlar Birliği Semineri Düzenledi

18 aralıkta İngiltere Türkiye Kadınlar Birliği'nde işçi ailelerinin sorunları üzerine yapılan seminere çok sayıda emekçi kadınlarımız katıldı.

Seminerde iş bulma, ev, doktor, hastane, çocuk bakımı, fabrikalardaki kötü çalışma koşulları gibi sorunlar tartışıldı. Dil bilmeme konusunda da bir konuşmacı şunları söyledi:

"Türkiye'de anadilimiz konuşuyorduk da, sorunlarımız yok muydu? Biz ailece işçiyiz. Babam ve üç kardeşim çalıştığı halde iki yakamız bir araya gelmedi."

Konuşmacı sözlerini çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ücret artışının sağlanması ve "eşit işe eşit ücret" in ancak mücadeleyle, örgütlenmeyle hayata geçirilebileceğini vurgulayarak bitirdi.

MİT

BASTARAFI 1 SAYFADA
vası için yüzlerce genç işkenceden geçirildi ama asıl suçlular yakalanmadı. Bu olaylarla ilgili olduğu söylenen Muzbâş İlyas şimdiki nerelerde?" dediğünde kimse kalkıp cevap veremedi.

1977 yılı MİT bütçesinde "Gizli Hizmet Giderleri" 45 milyon liraya yükseltildi. Yani ajan provokatörlerin maaşları arttırıldı. Anlaşılan MİT'in başı derterte.

MİT'in bu denli kudurganlaşması, bütçesinin % 90 arttırılması "Türkiye'nin emperyalizmin, NATO'nun zafer noktası olduğu" nun bir başka göstergesi değil midir?

Türkiye Mektubu

Türkiye burjuvazisinin faşist baskı ve zulmü gün be gün artmakta, faşizmin tırmanışı gözle görülür duruma gelmektedir. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız üzerindeki baskılar okulların açılışıyla, öğrenci gençlik üzerinde de sürmeye başlamıştır. Baskılar orta öğretimi gençliğine kadar gelmiştir. Orta öğretimdeki okul yöneticileri faşist militanlardan seçilmekte, okullar komando karargâhı haline getirilmekte, ilerici öğrenciler faşist katillerce dövülmektedir. Faşist baskılar Çanakkale'de de artmıştır. Çanakkale-Bayramiç arasında yapılan DGM'leri ve faşizmi protesto yürüyüşünde, halk coplanmış, Çanakkale Kültür Derneği yöneticileri tutuklanmış, Dernek kapatılmıştır. 1 kasımda açılan Çanakkale Eğitim Enstitüsünde de baskılar çok yoğunur. İlerici öğrenciler gece yatağından kaldırılıp dövülmektedir. "Hiç kimseye söyleme ve okulu terket, yoksa öldürürüz" tehdidiyle okumaları engellenmektedir. Okul yöneticileri bu faşist baskıları

Faşizmin baskı ve zulmü, mücadelemizi durduramaz

desteklemektedir.

Faşist düzen kurma çabaları, ilerici güçler üzerine baskı ve terör uygulayarak sürerken, cahil büraktırılan köylü halkımızın dini ve ulusal duygularını sömüren MHP'li imamlar, köylerde vaazlar vermekte, faşist ve gerici propagandalar yaparak taban kazanmaya çalışmaktadırlar.

Bunlar faşist tırmanışın çeşitli görünümleridir. Faşizmin tırmanışına yardımcı olanlar da vardır.

Kriz, Patronların Krizidir

Geçenlerde çalıştığım fabrikada çay molasında bir işçi arkadaş, İngiltere'de son üç yıl içinde hayat pahalılığının çok arttığını, fiyatların iki misline çıktığını belirtti. Buna karşılık biz işçilerin ücretleri olduğu yerde kalyor. Patronlar zam istediğinde "kriz var, veremem, istersen çalışırsın, istemezsen gidersin" diyor. Sanki bu krizin nedeni işçilerimiz gibi, krizin yükünü bizim omuzlarımıza yu-

Bunlar çeşitli boyda maocu göşist, anarşist, sağ oportünist gibi sapık, bilimsiz akımlar ve onların temsilcileridir.

Biz ne burjuvazinin faşist baskıları ne de sapık akımların provokatif saldırılarını yaldırır. Savaşımızı hiçbir güç durduramaz.

Yaşasın işçi sınıfının enternasyonalci birliği!
Yaşasın DİSK!
Yaşasın işçi sınıfının öncü partisi!

Çanakkale'den R.E.

Londra'dan A.B.

ATILIM Köşesi

Sendikalar ve Sendikalarda Çalışma

TKP MK organı Atılım'ın 36. sayısında, "Komünistler ve sendikalar hareketi" adlı yazıda dendiği gibi,

"Komünistlerin sendikalar içinde çalışma biçim ve yöntemleri, sınıfsal sendikacılık yolunu izleyen yönetimlerin birliğini

sağlama ve pekiştirme sorunları san zamanlarda oldukça önemli sorunlar haline geldi. Bunun nedeni, toplumun bütün kesimlerini, bütün politik akım ve görüşleri etkileyen büyük Eylül Direnişi'nin işbirlikçi burjuvazinin ve çeşitli legal «sosyalist» partilerin sendikalar hareketi karşı tutumlarını, taktiklerini daha açık ortaya çıkarmış olmasıdır. »

V. İ. Lenin, işçi sınıfının başarılı savaşım verebilmesi için idealajik, politik ve örgütsel birliğinin ve bu birliğin sağlanmasında işçi sınıfının en yığınsal örgütü olan sendikaların büyük rolü olduğunu belirtir.

Lenin, partiden ayrılmı olarak sendikaların geniş kapsamlı örgütler almasını, «patronlara ve gerici hükümetlere karşı savaşım için birleşmenin gerekliliğini kavrayan» tüm işçilerin birleştiği bir örgüt olması gerektiğini söyler. (C. 6, s. 114.)

Lenin, komünistlerin her tür güçlüğü yenerek, her engeli aşarak sendikalara girmelerini, arada aktif çalışmalarını önerir: «Her komünist sendikalara olanakları çerçevesinde yardım etmeli, bu örgütlerde aktif olarak çalışmalıdır.» (C. 6, s. 114.)

«Komünistler, partisel görüşlerinde ayrım yapmaksızın tüm işçileri sendikalara çağırmalı, olanaklar ölçüsünde daha geniş işçi çevrelerini bu işçi örgütlerine çekmelidirler. Fakat komünistler bu örgütler içinde kendi parti gruplarını oluşturmalı ve tüm örgütler içinde uzun ve sistemli eylemlerle bulunarak bu örgütlerle parti arasında en sıkı ilişkilerin kurulmasını sağlamasına çalışmalıdır.» (C. 24, s. 56.)

Lenin, pratikte sendikalarla komünist partisi arasında sıkı ilişkilerin kopması ve sendikaların burjuvazinin etkisi altına girmesi, proletaryanın sınıf savaşımının kârletilmesi demek olduğunu belirtir. İşçi sınıfı içinde sosyalist bilinçlenmenin gelişmesini güçleştiren sendikaların yansızlığı teorisi yandaşlarına karşı ardıcıl, kesin bir savaşım verilmesini söyler.

Lenin, sendikaların partinin bir seksiyonu, bir türevi haline getirilmesine kesinlikle karşı çıkmaktadır. Buna karşın sendikaları, işçi sınıfını komünist partiyeyle, anan ülkü ve erekleriyle bağlayan bir örgüt olarak görmekteydi.

Lenin, komünistlerin sendikaların günlük çalışmalarına aktif katılmalarını, sendikaların tüzüksel âdevlerini büyük bir dikkat ve titizlikle yerine getirmelerini salık verir. Komünistlerin sendikalarda kendi inançlarına göre hareket etmelerini, bununla birlikte başka türlü düşünenlere de saygı göstermelerini önerir.

"Korkunun kaynağı" adlı yazıda, aynı konuya ilişkin olarak,

"Geniş emekçi yığınlarının hükümete karşı yürüttüğü savaş yeni bir aşamaya yükseliyor. Bu durum, anayurdun ulusal çıkarlarına sahip çıkan herkese karşı harp açan Demirel hükümetini daha da sersemletti. Onunla birlikte Tunç ve takımının, Maacu ajanların fayaları daha da ortaya çıktı. TIP yöneticilerinden kimileri iyice tedirgin oldu. En gerici çevreler, «Tercüman» gazetesi aracılığıyla DISK'e karşı saldırıya geçtiler. Amaçları, DISK'i yıpratmak, taban ile örgütün arasını açmaktır. TIP yöneticileri bu kampanyaya çanak tuttular. İşçi sınıfının DGM'ne karşı verdiği savaşım etkisini kırmaya çalıştılar. Onlar karanlık kirli ayunlara girdiler. DISK'in faruflarını baltalamak için tepinip durdular. »

deniyor.

"Bunların «DISK üst yönetimi»ne karşı açtıkları savaş, «DISK, CHP'ileştiriliyor», «DISK sosyal demokratlaştırılıyor» naraları arkasında yapmaları gözden uzak tutulmamalıdır. Hiçbir komünist, hiçbir gerçek sosyalist burjuva partilerinin sendikaları peşine takma çabalarını gizlemez. Bunun gibi, işçi sınıfının politik ve sendikal birliğinden yana alan bir kimse DISK'in saflarına sosyal demokratların katılmasına ve onlarla yönetimde de işbirliği yapılmasına karşı çıkmaz.

Yeni yeni sendikaların DISK'e katılmaları, işçi hareketi içindeki en alımlı gelişmelerden biridir. Bu, sınıf sendikacılığının, sarı sendikacılığı hızla geriletme-

sinin bir sanucudur. Bu süreci bazı TIP yöneticileri Halk Partisi'nin bir «ayunu» olarak görüyorlar. San derece yanlış ve zararlı bir görüştür. Bu sendikaları DISK'e katılmaya zorlayan asıl güç, savaşta Tunç'ların iç yüzünü gören, uyanan işçi yığınlarıdır; sendika tabanıdır. Kaldı ki, sarı-sendikacılığın pençesinden kurtularak DISK'e katılan sendikacıların, işçilerin beraberlerinde getirdikleri yanlış eğilimlere ve burjuvazinin çeşitli yollarla DISK'e aşlamaya çalıştığı uzlaşmacılığa karşı savaşım yalı, hiç de kendilerini «biricik» sayanların yaptığı gibi gücü kaparmak değildir. Böyle bir tutum, çeşitli politik görüşlere sahip alan işçileri balmekten, bu yolda çaba harcamayan Demirel'lerin, Kaç'ların, Sabancı'ların ve Tunç'ların ekmeğine yağ sürmekten başka hiç bir işe yaramaz. »

(Komünistler ve sendikalar hareketi)

«..... Sosyalizm davasına inanmış TIP'liler, bu tutumu benimsemiyor. Büyük burjuvaziyi, hükümetiyle, polisi, büyük mali ve ekana-mik olanaklarıyla, egemenliğiyle geriletmen — Profilo'da olduğu gibi —, kanıyla bütün halkın demokratik haklarını savunan işçiler samut durumu görüyor, kendilerine sosyalist diyen bu kişileri bir yana iterek devrim yolunda ve devrimci partisinin öncülüğünde ilerliyor. »

(DGM'lere karşı savaşımın politik bilançosu)

Şili Komünist Partisi bildiri yayımladı

LUIS CORVALAN

Corvalan'ın kurtarılışı faşizme karşı zaferdir

İçin sürekli bir uğraş olmuştur." denilmekte ve bazı komünist partilerin tutumları şöyle eleştirilmektedir:

"Aydınların seçkin bir temsilcisi, bir marksist olan İtalyan Komünist Partisi Genel Sekreteri Antonio Gramsci benzer bir durumda, Mussolini'nin zindanlarında idi. O zaman Sovyetler Birliği, Antonio Gramsci'yi faşizmin pençesinden kurtarmak için, şimdiki Luis Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşmasına sağlayan çabalarına benzer girişimlerde bulunmuştur. Gramsci'nin durumunda olduğu gibi, Sovyetler Birliği bu kez de proletarya enternasyonalizmi ve komünist hümanizma prensipleriyle hareket etti.

Bundan dolayı, Georges Marchais'in ve Fransız Komünist Partisi Politbirosu'nun Şili'de de geniş olarak yayınlanan bildirilerindeki anlayış yoksunluğunu üzüntüyle

karşıyoruz. Şunu içtenlikle belirtelim ki, bu bildiriler faşizme karşı savaşta yardım etmez."

Bildiride ayrıca, bugüne kadar yüzlerce politik tutuklunun ve son olarak Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşmasının, dayanışma hareketinin gücünün bir kanıtı ve bu gücün, Şili halkının özgürlük ve demokrasi savaşına belirleyici bir yardım olduğu belirtilmektedir.

SSCB'de işçi ücretleri %18 arttı

31 milyon sovyet işçisi, ye-ni yıla ortalama %18'lik bir ücret artışıyla girdi. Kapitalizm, emperyalizm bir yandan krizler bunalımlar içinde çalkalanırken, sosyalist ülkelerde işçi ücretleri sürekli artıyor.

Komünizm kuruculuğunda dev adımlarla ilerleyen Sovyetler Birliği, 10. Beş Yıllık Plân'ın 1. yılını başarıyla kapatıyor. Bu yılın sonuçları ve yapılan hesaplar, endüstri üretiminin %90 arttırılmayı amaçlayan 10. Beş Yıllık Plânın hedeflerinin gerçekleştirildiğini gösteriyor.

Kapitalist ülkelerde işsizlik, hayat pahalılığı almış başına gidiyor. İşçilerin, emekçilerin durumları ha bire kötüleşirken, sovyet işçilerinin ücretlerindeki bu artış sosyalizmin üstünlüğünü kanıtıyor.

Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşması dolayısıyla Şili Komünist Partisi bir bildiri yayınlamıştır. Meksika'nın başkenti Meksiko şehrinde "El Día" gazetesinde çıkan bildiri, Corvalan'ın özgürlüğüne kavuşmasının faşizme karşı bir zafer olduğu belirtilmiştir.

Bildiride, "Luis Corvalan'ın hayatının kurtarılması ve özgürlüğüne kavuşması, partimiz ve başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi olmak üzere birçok komünist partisi

Genç ozanlarımızdan Seyyit Nezir'in Şili üzerine yazdığı şiirlerini içeren bir kitabı aralık 1976'da basıldı. Devrimci bir özü, güzel ve duygusal bir biçimle başarıyla bağlayan Satir'ın kutluyoruz. Aşağıda bu kitaptan bir parçayı okurlarımıza sunuyoruz.

Bitti şantiyedeki barikatın
Mermileri,
Nasırları var işçilerin.
En sonda Manuel
Elindeki İngiliz anahtarını
Anlatılmaz
Tadılmaz bir aşkla

Araladı gövdesinden
Ve parladı beynini ihanetin.
Yüzü rahat
Göğsünde süngülerle yazılmış berat
Sanki son güzelliğini kullanmıştı ömrün,
Kuşkusuz ayrıldı son nefesinden.

Karikatur Köşesi

Bundan böyle gazetemizde Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi'nin günlük merkez yayın organı "Daily World" gazetesinde yayımlanan ünlü işçi sınıfı karikatürçüleri Bill Andrews ve Ollie Harrington'un yapıtlarından birini okurlarımıza sunacağız.

"Bu göziyle hakkında yazı yazacak bir sosyalist sovyet işçisi bulamazsak, biz kendi işimizden olacağız."

ÇOCUKLARIMIZA YUVA VE EĞİTİM OLANAKLARI SAĞLANMALIDIR

İşçi çocuklarının bir yuvaya kavuşması için İTKB çalışmalarını sürdürüyor

Hackney, Londra'da Türkiye'de ailelerin yoğun olarak yaşadığı, genel olarak emekçi halkın oturduğu bir semt. Fakir, bakımsız, ihmal edilmiş bir semt. Burada yaşayan ve çalışan ailelerin pek çok sorunu var. İçinde yaşanamayacak kadar kötü evler de oturur, kapısından girilmeyecek kadar pis havasız iş yerlerinde çalışıyorlar. Hackney Kansil (Belediye)'den ev alabilmek için yerli-yabancı 14000 aile sırada. Aralarında yıllardan beri sıra bekleyenler var.

Çocuklu ailelerin durumu daha da kötü. Çocuğu olan annelerin dışarda çalışması imkânsız denecek kadar zor. Bunun için, çocuklarını Türkiye'de bırakan, yıllar yılı, onların ayrılığına katlanmak zorunda kalan ailelerin sayısı çok yüksek. Yanına aldırmanın derdi daha büyük. Okul çağında olanlar dil bilmeden, yeni çevrelere alışmaya fırsat bulmadan okula başlıyorlar. Bocalıyorlar. 5 yaşından küçük olanlar ise devamlı evde analarının başında. Bütün Londra'da, özellikle Hackney bölgesinde, yuvalar yetersiz. Kansil yuvalar

rı anasız babasız ve fakir çocuklara öncelik tanıyor. Hem de bekleme listeleri epey kabarık.

Kaç Çocuk Yuvaya Gidiyor?

Kuzey Hackney'de 0-4 yaşları arası 5800 çocuk var. Bunlardan 1300'ünün ana ve babaları dışarda çalışıyor, geri kalan 4500'ünün anneleri evlerinde çalışıyor. Bu kadar çocuğun ihtiyacını karşılamak üzere sadece 3 sağlık merkezi var. Yine aynı yaşlardaki çocukların 365'i kansil, kreş, ya da yuvasına gidebiliyor. 222'si de kansil ile kayıtlı bakıcılara bırakılıyor. 200 kadarı yine kansil ile kayıtlı, özel mahalle yuvalarında bakılıyor ve geri kalan 5000 çocuk, okula gitmeden önce resmen bir yuvaya gitme olanakından yoksun. Evde hem fiziki, hem de psikolojik bakımlardan çok kısıtlı bir sosyal çevre içinde büyüyorlar. Analarının dışarda, değil çalışmaları, alışveriş ya da gezmeye gitmelerini dahi son derece güç.

Yukarıdaki sayılardan da anlaşılacağı gibi, durum ol-

dukça kötü. Ve yol-iz bilme-bakımından yabancı, bu arada Türkiye'de aileleri de çok olumsuz yönde etkiliyor bu durum, çocuğunu ehil olmayan bakıcılara bırakıp haftada çocuk başına £10-12 ödeyen aileler var. Üzüntüsü, sıkıntısı caba.

İngiltere'deki Türkiye'de ailelerin derdleriyle ilgili olarak İngiltere Türkiye Kadınlar Birliği, bütün bu durumları gözönüne alarak, çocuklarımızın yuva sorununa da eğildi. Bu bölgede yaşayan ve çalışan ailelerin çocuklarının ucuz, temiz ve rahat bir yuvaya kavuşması için çalışmalarını hızla ilerletiyor.

İngilizce Dersleri

Kurulduğundan bu yana üyelerinin dil sorununu kendi bünyesinde, kendi olanaklarıyla çözümlenmeye çalışan İngiltere Türkiye Kadınlar Birliği (İTKB), öniümüzdeki ocak ayından itibaren Hackney bölgesinde İLEA'nın resmi himayesinde İngilizce derslerine başlıyor. 9 aylığı £1.5 olan dersler, Hackney Downs School'da İngiliz öğretmenleri tarafından haftada ikişerden 4 saat olarak verilecek.

İTİB 2. Olağanüstü Kongresi Yapıldı

26 aralık pazar günü İngiltere Türkiye İlericiler Birliği'nin 2. Olağanüstü Genel Kurulu yapıldı. Örgütün hızla büyümesinin beraberinde getirdiği sorunlar tartışıldı. Örgüt üyelerinin bilinç düzeyinin yükseltilmesinin önemi vurgulandı. Yeni örgüt kurulmasının seçimi yapıldı.

Yeni Bir DİSK Kitapçığı:

GÖÇMEN İŞÇİLER SORUNU

TURKİYE DEVRİMİ İŞÇİLERİ KONGRESİ

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) "Göçmen İşçiler Sorunu" adlı bir broşür yayımlanmıştır. Broşürde işgücü ve göçmen işçilerin sorunları incelenmekte, DİSK'in somut istemleri belirtilmektedir.

Bu broşürden edinmek isteyen okurlarımız, 20 pence lik posta pulu ile adresimize başvurmalıdır.

NÂZİM HİKMET
KÖŞESİ

Kalıcıdır -2

Yazar: S.ÜSTÜNGEL

Burjuvazi, işçi sınıfının, Komünist Partisinin düşmanları, Nazım'ı halk yığınlarından, işçi sınıfından, devrimci hareketten koparmak için her aracı, en aşağılık provokasyon ayunlarından en sert ve kaba baskı biçimlerine, yöntemlerine kadar her şeyi kullandı. Komünist Partisinin düşmanları, hâlâ bugün de, Nazım'ı yığınlardan, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm için olan savaştan koparmak için her şeyi yapıyor. Gerici, halk düşmanı hükümetler, Nazım'ı sağlığında zindanlara tıkamak, yapıtlarını, şiirlerini yasaklamak yoluyla onu devrimci eylemden izale etmek istediler. Ölümünden sonra, burjuvazi yasakları sürdürmek, provokasyon ve iftiraların, yalanların arkasını kesmek, Nazım'ın yapıtlarını sokaklarda yakmak «yoluyla» onu halk yığınlarına unutturmak çabasıdadır. Ama bu faşist yöntem burjuvazinin ulaşmak istediğinin tam tersi sonuçlar vermektedir. Komünist Nazım yaşıyor savaş alanında, yığınların yüklerindedir.

Düşmanlar Nazım'ın gücünü biliyor, onun savunduğu devrimci ülkelerin yığınları gittikçe daha kuvvetle sardığını görüyor. İşbirlikçi, karşı-devrimci çevreler, bunların hükümetleri bu gelişmeyi kâretmek, önlemek için kuduruyor. Bunun başka türlü de olamaz. Bu olay keskin sınıf savaşının bütün sertliğiyle açığa vuruldu.

İşçi sınıfının, Komünist Partisinin düşmanları saldırılarını bir de en sinsi yöntemlerle yürütüyor. Komünist Partisine dost görünüp onu arkadan hançerleyenler az değildir. Düşmanlar Nazım'a karşı aynı yöntemleri kullanıyor. Faşistler, bağnaz gericiler, işbirlikçiler Nazım'a açtıkları saldırıyı. Ama bunun yanı sıra, her baydan ve her saydan sağ, «sol» oportünistler, bozguncular, kendilerine «devrimci» süsüveren provokatörler Nazım'ı yığınların gözünde küçük düşürmek için en kirli ve sinsi oyunlara başvurmakta geri durmuyor. Kendilerine «MDD»ci diyenler Nazım'ı sevmeler, oteştten korkmasına ondan kaçıyorlar. Maocu başıbozuklar, Pekinde, alanlarda Nazım'ın da kitaplarını, yapıtlarını ateşlere attılar, yaktılar. Türkiye'de Maoculuğu destekleyenler bu faşist barbarlığa karşı, sahte «kültür devrimi» yaftasıyla işlenen bu uluslararası zorbalığa karşı, Türkiye halkının ulusal anurunu, kültür değerlerini böylesine ayaklar altına alan alçaklığa karşı seslerini çıkarmadılar.

Nazım, şiirlerinde, destanlarında, türkülerinde, yapıtlarında yüreğinin en ateşli duyularıyla, bilincinin bütün gücüyle Marks'ı, Engels'i, Lenin'i Türkiye proletaryasına, devrimcilerine, halkımıza anlatmaya çalışmıştır. Nazım, dünya emekçilerinin büyük önderlerini Türkiye proletaryasına, halkına bütün yönleriyle tanıtmaktan geri durmamıştır. Bununla, bu davranışıyla Nazım, proletaryanın, işçi sınıfının, Komünist Partisinin elinde en keskin savaş silahı olan Marksizm-Leninizmi, bu en devrimci ülkeleri, ilkeleri yaymaya çalışmıştır. Nazım, kıvrak, usta bir dile, bütün komünist «isiyle bu ülkeleri halkımıza aşılacak için savaşmıştır. Böylesi bir davranış, savaş zarurluğu, bugün de, yarın da zarurluktur. Nazım, Marksizm-Leninizm düşmanlarını, ideolojik her alanda ortaya çekip çekip potaklamıştır, bunların iç yüzlerini açığa vurmuş, maskelerini düşürmüştür.

Bugün, memlekette, ideolojik alandaki savaşlar keskinleşmiştir. Ulusal bağımsızlık, kurtuluş hareketinin, komünist hareketin ideolojik - politik gelişmesine, eylemlerine temel olan Marksizm-Leninizme yapılan saldırılar en keskin biçimlerde ortaya çıkmıştır. İşbirlikçi burjuvazi, her saydan ve her baydan oportünist akımları, görüşleri ideolojik savaşta destekliyor, bunlara önemli rol veriyor. Sağ «sol» oportünistler, bozguncular, «MDD»ciler, bu Maocular, Türkiye devrimci hareketin içine sızmakta ayak direyenler burjuvazinin «Truva atlarıdır. Bu «beşinci kolun» elebaşları, en çok gençlere musallat olmuşlardır. Maocu «sallar» gericidirler. Maocular, Mao'nun kendisi, yer yüzünde emperyalizminin baş jandarmalığını yapan, Çin-Hindi halklarının başına yıllardır napalm bombaları yağdıran ve Türkiye'nin başına oğa kesilen Amerikalılarla, çağımızın barbarlarına başbuğluk eden Niksanlarla kucaklaştılar. Maocular ulusal bağımsızlık hareketlerinin can düşmanlarıdır. Açığa açığa karşı devrimcidir.

(Devam edecek)

İT İTE, İT KUYRUĞUNA!

BASTARAFI 1 SAYFADA

bu diktatöreye karşı güçlerin, örgütlerin strateji ve taktiklerini doğru çizmek zordur." diyordu. Bu söz bugün kat kat daha geçerli.

Bugün tekellerci burjuvazi ülkeye, devlete egemen. Bunu anlamadan hiçbir olay açıklanamaz. Türkiye Cumhuriyeti'nin en gerici hükümeti MC neden siyonizme "karşı"? Neden ulusal kurtuluş hareketlerini "destekliyor"? Arap ve Afrika halklarıyla dostluk için neden ölüp bitiyor? Neden Çağlayangöl Amerika'ya "güvenini yitirmiş"?

Kıbrıs "barış harekâtı"nın, Libya'ya, Tunus'a uzanan "dostluk elinin altında yatan nedir? Yunanistanla rekabetin İran'la "kardeşliğin", vs., vs. altında neler yatıyor. Almanlar, Japonlar Türkiye'ye geliyor, Demirel Kerük'e gidiyor. Nedir bu?

Tekellerci burjuvazi genişlemek istiyor. Bunun için bir yandan Arap, Afrika halklarına kuzu postuna sarınıp gözükiyor. Aynı zamanda, emperyalist sistemin iç çelişkileriyle oynama çabası ile, bir kucaktan ötekine geçip bir üçüncüye göz kırıyor. Bu arada kendi düzeyinde bazı rakipleriyle çatışıyor, ötekileriyle ittifaklar kuruyor. Emperyalist merkezler de bu durumu kullanmak için birbirleriyle yarışıyorlar. Almanı gidiyor, Japonu geliyor. Atılım aralık sayısında da belirtildiği gibi onlar da Türkiye'yi atlama tahtası yapmaya çalışıyorlar.

Durum böyleyken bazıları gerilerde nal topluyor. Kimisi Türkiye gibi ülkeler için finans kapital sözünü bile ettirmiyor, irkiliyor. Söyle bir gözünü açıp İş Bankasıyla çeşitli holdinglerin, Akbankla Sabancı'nın kan bağına gönmeye bile üseniyor.

Kimisi de hâlâ ticaret sermayesinin mi sanayi sermayesinin mi egemen olduğunu tartışıyor. Bu da nal toplamak hem de Kautsky'nin nallarını toplamak. Bir ülkede finans kapital artık oluşmuşsa, artık ticaret, sanayi bankası hepsi bir olmuş demektir. O mu bu mu egemen demek Kautsky'nin "hatasını" tekrarlama, oportünizmdir.

Gerçekte de, bugün "sosyalist" maskesi altında, ama oportünizmin kılavuzluğundaki türlü sapık değerlendirmeler ve ters çizgiler var. Oysa bu sorunları doğru yanıt lamayanlar faşizm tehlikesini de, gelişmekte olan devrimci durumu da köklü olarak anlayamazlar. Doğru devrimci savaşım yolunu çizemezler. Baş düşmanı, uzak yakın dostu seçemezler.

Gerçeği en iyi gören ise önde gidiyor, öncülük ediyor. TKP yığınları peşine takip sürüklüyor. Çünkü TKP, marksizm-leninizm çizgisinde Türkiye somutunu çözümlüyor, ve doğru savaş yolunu gösteriyor. TKP'nin, kendi çözümlenelerine dayanarak attığı "sosyalizme açılan kapı demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak" belgisi yığınları sarıyor.

Türkiye gibi orta gelişkin bir kapitalist ülkede yerli-yabancı tekellerin ekonomiyi ahtapot gibi sardığını gördüğü için TKP, orta yol yoktur diyor, "halkın ulusal demokratik cephesi ile işbirlikçi burjuvazinin gerici-faşist cephesi arasında bir orta yol yoktur." (Atılım, Aralık, sayı:36)

NÂZİM HİKMET 75 YAŞINDA

Kurtlama Gecesi

COLLEGIATE THEATRE

25 Gordon St.
WC 1

29 Ocak
1977
saat:20.00

İŞÇİNİN SESİ

15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
(Avrupa Türkiye Toplumcular Federasyonuna bağlıdır)
YAZISMA ADRESİ 56 Mansfield Rd. ILFORD, ESSEX - ENGLAND
MASRAFI 10p Yıllık Aboné 4£ (sterlin) (Almanya için 40 DM)
BASKI: Artillery Printers